

Fiscalitat autonòmica i local

Ana María Delgado García
Rafael Oliver Cuello

PID_00189980

Índex

1. Sistema tributari autonòmic	5
1.1. Activitat 3.1.1	5
1.2. Activitat 3.1.2	7
1.3. Activitat 3.1.3	10
2. Sistema tributari local	12
2.1. Activitat 3.2.1	12
2.2. Activitat 3.2.2	14
2.3. Activitat 3.2.3	16

1. Sistema tributari autonòmic

1.1. Activitat 3.1.1

ENUNCIAT

Una empresa hotelera de Barcelona és client del vostre despatx d'advocats i us demana que l'assessoreu respecte de la repercussió que tindrà en el seu negoci l'impost sobre les estades en establiments turístics, recentment aprovat pel Parlament de Catalunya. En concret, heu de fer un informe per al vostre client donant-li informació sobre l'objecte i la naturalesa de l'impost, l'àmbit d'aplicació, el fet imposable, els obligats tributaris, les normes de quantificació i les d'aplicació de l'impost.

RECURSOS:

- Mòdul 3 dels Materials docents de Dret Financer i Tributari II.
- Guia d'Estudis 3 de Dret Financer i Tributari II.
- Normativa:
 - Llei Orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de Finançament de les Comunitats Autònomes.
 - Llei 22/2009, de 18 de desembre, de finançament de les comunitats autònomes de règim comú.
- Vincles d'interès:
 - Agència Estatal d'Administració Tributària (www.aeat.es): Normativa, informació tributària, Contestacions a consultes tributàries i Resolucions del TEAC.
 - Tribunal Constitucional (www.tribunalconstitucional.es): Jurisprudència constitucional.
 - Consell General del Poder Judicial (www.poderjudicial.es): Jurisprudència del Tribunal Suprem i dels Tribunals Superiors de Justícia.

Podeu consultar a continuació la solució i el procediment de resolució de l'activitat.

SOLUCIÓ¹

Capacitat d'anàlisi

Comunicació escrita

Habilitats bàsiques d'informàtica tributària

Cerca d'informació

Resolució de problemes

Treball autònom

⁽¹⁾L'impost sobre les estades en establiments turístics és un tribut propi de la Generalitat de Catalunya que té per objectiu nodrir el Fons per al Foment del Turisme, amb la finalitat de finançar les actuacions de promoció turística de Catalunya; l'impuls del turisme sostenible, responsable i de qualitat, i la protecció, preservació, recuperació i millora dels recursos turístics; el foment, la creació i la millora dels productes turístics, i el desenvolupament d'infraestructures relacionades amb el turisme. Per tant, els ingressos de l'IEET queden afectes a la dotació del Fons per al Foment del Turisme per a atendre les finalitats esmentades.

Quant a l'àmbit d'aplicació de l'IEET, és aplicable a tot el territori de Catalunya. I quant al seu objecte, grava la singular capacitat econòmica de les persones físiques que es posa de manifest amb l'estada en els establiments i equipaments turístics. L'impost és compatible amb altres exaccions, específicament amb les taxes que es puguin establir per la prestació de serveis públics o la realització d'activitats administratives que es refereixin de manera particular als subjectes passius, els afectin o els beneficiïn.

El fet imposable de l'IEET és l'estada que fa el contribuent en un dels establiments i equipaments turístics situats a Catalunya. A aquests efectes, s'entén per *estada* el gaudi del servei d'allotjament, per dia o fracció, amb pernoctació o sense.

Es troben subjectes a l'IEET els establiments i equipaments següents: a) els establiments hotelers, els apartaments turístics, els càmpings i els establiments de turisme rural, d'acord amb la legislació aplicable en matèria de turisme; b) els albergs de joventut, d'acord amb la legislació aplicable en matèria d'equipaments i instal·lacions juvenils; c) els habitatges d'ús turístic, d'acord amb la legislació aplicable en matèria de turisme; d) les àrees de pernoctació destinades a albergs mòbils; e) les embarcacions de creuer turístic (s'entén per *embarcació de creuer turístic*, a aquests efectes, la que fa transport per mar o per vies navegables amb l'única finalitat de plaer o esplai, completat amb altres serveis i amb estada a bord superior a dues nits, amarrada en un port marítim); f) qualsevol altre establiment o equipament que s'estableixi per llei.

Quant als obligats tributaris, és contribuent de l'IEET la persona física que faci una estada en qualsevol dels establiments i equipaments turístics. També ho és la persona jurídica a nom de la qual es lliura la corresponent factura o document anàleg per l'estada de persones físiques en aquests establiments i equipaments.

Ara bé, té la condició de substitut del contribuent la persona física o jurídica, i també les entitats que no tenen personalitat jurídica a les quals es refereix l'article 35.4 LGT, que sigui titular de l'explotació de qualsevol dels establiments o equipaments turístics.

També s'ha de tenir present que responen solidàriament de l'ingrés dels deutes tributaris corresponents a les quotes reportades dels contribuents totes les persones físiques o jurídiques que contractin directament en nom del contribuent, i facin d'intermediàries entre aquests i els establiments i equipaments turístics. Es presumeix que la persona o entitat intermediària actua com a representant del contribuent, assumint les seves obligacions tributàries, i contra el qual es pot dirigir el substitut, a fi d'exigir el pagament del tribut, en les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

Quant a la quantificació de l'IEET, la quota tributària s'obté de multiplicar el nombre d'estades pel tipus del gravamen corresponent segons el tipus d'establiment o equipament turístic, d'acord amb la tarifa prevista. S'estableix un import màxim de quota, corresponent a set unitats d'estada per persona. La tarifa preveu 2,50 euros per a hotels de cinc estrelles, gran luxe i embarcacions de creuer (a tot Catalunya); els hotels de 4 estrelles i 4 superior, 1,25 euros (a Barcelona) i 1 euro (a la resta de Catalunya), i la resta d'establiments i equipaments, 0,75 euros (a Barcelona) i 0,50 euros (a la resta de Catalunya).

Així mateix, és important destacar que estan exemptes de l'aplicació de l'IEET les estades subvencionades per programes socials d'una administració pública de qualsevol estat membre de la Unió Europea. L'aplicació d'aquesta exempció s'ha d'acreditar documentalment. També n'estan exemptes les persones amb una edat igual o inferior a setze anys. Per al gaudi i aplicació d'aquestes exempcions cal acreditar documentalment la concurrència de les circumstàncies que les reporten, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

A més, cal subratllar que l'IEET es reporta a l'inici de l'estada en els establiments i equipaments turístics. Ara bé, l'impost és exigible pel substitut del contribuent al final de l'estada, mitjançant el lliurament de la corresponent factura o document anàleg, sense perjudici de les situacions en què entre les parts intervinents s'hagi pactat un avançament de preu a compte de l'estada.

Finalment, quant a les normes d'aplicació de l'IEET, les persones físiques o jurídiques titulars de l'explotació dels establiments o equipaments turístics, per la seva condició de substituïts del contribuent, estan obligades a presentar l'autoliquidació de l'impost

i a efectuar l'ingrés corresponent dins el termini que s'assenyali reglamentàriament. El model d'autoliquidació s'ha d'aprovar per mitjà d'una ordre del conseller o consellera del departament competent en matèria tributària.

La gestió, la recaptació i la inspecció de l'IEET corresponen a l'Agència Tributària de Catalunya, sense perjudici de la col·laboració amb els òrgans d'inspecció sectorialment competents per raó dels establiments i equipaments que són objecte de control. Les infraccions tributàries es tipifiquen i se sancionen d'acord amb el que estableixen la LGT i les normes reglamentàries que la despleguen. Les sancions les han d'imposar els òrgans competents de l'Agència Tributària de Catalunya.

PROCEDIMENT DE RESOLUCIÓ²

(²1) Lectura tant de la Guia d'Estudi com del mòdul del material docent corresponents a la matèria i consulta de la normativa aplicable.

2) Lectura detallada del supòsit de fet: identificació dels fets, delimitació de les dates a efectes de determinar la meritació dels possibles impostos i determinació de les qüestions jurídiques que es plantegen.

3) Qualificació tributària dels fets.

4) Determinació de la normativa aplicable.

5) Cerca, en el seu cas, de jurisprudència i doctrina administrativa aplicables al supòsit de fet plantejat.

6) Aplicació de la normativa als fets per respondre a les qüestions jurídiques plantejades en l'enunciat.

1.2. Activitat 3.1.2

ENUNCIAT

Assenyaleu de manera resumida les competències normatives que posseeixen les comunitats autònomes sobre els elements essencials dels impostos cedits següents: impost sobre la renda de les persones físiques, impost sobre el patrimoni, impost sobre successions i donacions, impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, tributs sobre el joc, impost especial sobre determinats mitjans de transport i impost sobre les vendes minoristes de determinats hidrocarburs.

S'han d'indicar els preceptes normatius en què s'inclouen aquestes competències i determinar què passa si una comunitat autònoma decideix no fer-ne ús.

RECURSOS:

- Mòdul 3 dels Materials docents de Dret Financer i Tributari II.
- Guia d'Estudis 3 de Dret Financer i Tributari II.
- Normativa:
 - Llei Orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de Finançament de les Comunitats Autònomes.

Capacitat de síntesi

Raonament crític

Comunicació escrita

Habilitats bàsiques d'informàtica tributària

Cerca d'informació

Treball autònom

- Llei 22/2009, de 18 de desembre, de finançament de les comunitats autònomes de règim comú.
- Vincles d'interès:
 - Agència Estatal d'Administració Tributària (www.aeat.es): Normativa, informació tributària, Contestacions a consultes tributàries i Resolucions del TEAC.
 - Tribunal Constitucional (www.tribunalconstitucional.es): Jurisprudència constitucional.
 - Consell General del Poder Judicial (www.poderjudicial.es): Jurisprudència del Tribunal Suprem i dels Tribunals Superiors de Justícia.

Podeu consultar a continuació la solució i el procediment de resolució de l'activitat.

SOLUCIÓ³

⁽³⁾Les comunitats autònomes tenen competències normatives per a regular determinats aspectes dels tributs estatals cedits, segons el que preveuen els articles 45 a 53 de la Llei 22/2009, de 18 de desembre. Les comunitats autònomes tenen competències normatives sobre els següents elements essencials dels impostos que s'indiquen a continuació:

Impost sobre la renda de les persones físiques (art. 46):

- Import del mínim personal i familiar aplicable per al càlcul del gravamen autonòmic. Poden augmentar o disminuir les quanties estatals amb el límit del 10%.
- Escala autonòmica aplicable a la base liquidable general. S'exigeix que l'estructura de l'escala sigui progressiva.
- Deduccions en la quota íntegra autonòmica.
- Augments o disminucions en els percentatges de deducció per inversió en habitatge habitual.

Impost sobre el patrimoni (art. 47):

- Mínim exempt.
- Tipus de gravamen.
- Deduccions i bonificacions en la quota. Són compatibles amb les establertes en la normativa estatal.

Impost sobre successions i donacions (art. 48):

- Reduccions de la base imposable. Poden crear les seves pròpies reduccions (s'exigeix que aquestes responguin a circumstàncies de caràcter econòmic o social pròpies de la comunitat autònoma). Pot millorar les reduccions de la normativa estatal.
- Tarifa de l'impost.
- Quanties i coeficients del patrimoni preexistent.
- Deduccions i bonificacions de la quota. Són compatibles amb les previstes en la normativa estatal.

Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats (art. 49):

- Tipus de gravamen de la modalitat de transmissions patrimonials oneroses.
- Deduccions i bonificacions en la quota (sobre qüestions en les quals tinguin competència en matèria de tipus de gravamen). Són compatibles amb les previstes en la normativa estatal.

Tributs sobre el joc (art. 50):

- Exempcions.
- Base imposable.
- Tipus de gravamen i quotes fixes.
- Bonificacions.
- Meritació.

Impost especial sobre determinats mitjans de transport (art. 51):

- Increment dels tipus de gravamen en un 15% com a màxim.

Impost sobre les vendes minoristes de determinats hidrocarburs (art. 52):

- Regulació del tipus de gravamen autonòmic dins de certs límits.

En conclusió, les competències normatives que poden assumir les comunitats autònomes sobre els impostos cedits recauen, fonamentalment, sobre beneficis fiscals (deduccions, bonificacions, etc.) i tipus de gravamen (tarifes). Si una comunitat autònoma no fa ús d'aquestes competències normatives, s'hi aplica, si no, la normativa estatal (art. 53).

PROCEDIMENT DE RESOLUCIÓ⁴

⁽⁴⁾1) Lectura tant de la Guia d'Estudi com del mòdul del material docent corresponents a la matèria i consulta de la normativa aplicable.

2) Lectura detallada de l'enunciat i de les qüestions que es plantegen.

3) Cerca de la normativa aplicable i d'altres recursos jurídics (jurisprudència o doctrina administrativa) en els principals vincles d'interès en matèria tributària o en bases de dades jurídiques.

4) Interpretació de la normativa aplicable.

5) Aplicació de la normativa i de la resta de recursos en matèria tributària, realitzant algun comentari personal sobre la matèria suscitada raonant-ho jurídicament.

1.3. Activitat 3.1.3

ENUNCIAT

A l'efecte d'organitzar la seva successió, el Sr. Rubio desitja conèixer els beneficis fiscals per raó de parentiu que existeixen en les Comunitats Autònomes de Madrid, Andalusia i Galícia a les quals podria traslladar la seva residència en els propers anys. Informeu breument al Sr. Rubio dels beneficis fiscals, per raó de parentiu, que existeixen en les tres Comunitats Autònomes (reduccions i bonificacions), indicant la normativa autonòmica en la qual es regulen.

RECURSOS:

- Mòdul 3 dels Materials docents de Dret Financer i Tributari II.
- Guia d'Estudis 3 de Dret Financer i Tributari II.
- Normativa:
 - Llei Orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de Finançament de les Comunitats Autònomes.
 - Llei 22/2009, de 18 de desembre, de finançament de les comunitats autònomes de règim comú.
- Vincles d'interès:
 - Agència Estatal d'Administració Tributària (www.aeat.es): Normativa, informació tributària, Contestacions a consultes tributàries i Resolucions del TEAC.
 - Tribunal Constitucional (www.tribunalconstitucional.es): Jurisprudència constitucional.
 - Consell General del Poder Judicial (www.poderjudicial.es): Jurisprudència del Tribunal Suprem i dels Tribunals Superiors de Justícia.

Podeu consultar a continuació la solució i el procediment de resolució de l'activitat.

SOLUCIÓ⁵

Capacitat de síntesi

Raonament crític

Comunicació escrita

Habilitats bàsiques d'informàtica tributària

Cerca d'informació

Treball autònom

⁽⁵⁾A Andalusia existeix una reducció a la base imposable per a les adquisicions *mortis causa* per raó de parentiu. Es tracta d'una reducció pròpia per als grups I (descendents menors de 21 anys) i II (descendents majors de 21 anys, cònjuges i ascendents) per adquisició d'herències sempre que la base imposable no superi els 175.000 euros i el patrimoni preexistent no sigui superior a 402.678,11 euros. L'import de la reducció és una quantitat variable l'aplicació de la qual determina una base liquidable igual a zero (art. 19 Decret Legislatiu 1/2009). Andalusia no ha exercit competències en matèria de deduccions i bonificacions. Així doncs, és molt important conèixer quina seria la base imposable i el patrimoni preexistent en el cas del Sr. Rubio, ja que si supera aquestes quanties ja no podria beneficiar-se d'aquesta reducció que suposa, en essència, una exempció total de l'impost per a tals casos.

A Madrid, en les adquisicions *mortis causa* s'ha millorat la reducció estatal per grau de parentiu (art. 21.1 Decret Legislatiu 1/2010). El benefici fiscal més significatiu és l'establiment d'una bonificació del 99% per al grup I i II de parentiu en adquisicions *mortis causa* i en les quantitats percebudes per beneficiaris d'assegurances sobre la vida (art. 25.1 Decret Legislatiu 1/2010). Això significa que la Comunitat de Madrid ha eliminat pràcticament l'impost sobre successions per als supòsits en el que l'hereu tingues la següent relació de parentiu amb el mort: 1) descendents i adoptats menors de 21 anys i 2) descendents i adoptats majors de 21, cònjuge, ascendent i adoptants. Els hereus, inclosos en qualsevol d'aquests grups, tindran dret a aplicar-se una bonificació del 99% de la quota de l'impost sobre successions, la qual cosa suposa que solament hauran d'ingressar l'1% de la quota tributària.

A Galícia, es milloren considerablement les reduccions per parentiu establertes en la normativa estatal, especialment en els grups I i II (art. 6.2 Decret Legislatiu 1/2011). En el grup I: 1.000.000 euros, més 100.000 euros per cada any menor de 21, amb el límit d'1.500.000 euros. Dins del grup II es diferencien dos subgrups: descendents i adoptats majors de 21 anys i menors de 25, amb una reducció de 900.000 euros menys 100.000 euros per cada any major de 21 fins a 24; i la resta de descendents, cònjuge, ascendents i adoptants, la reducció de les quals ascendeix a 18.000 euros. També s'estableix una deducció en la quota per raó de parentiu (art. 11.1 Decret Legislatiu 1/2011): 99% per a contribuents del grup I i 100% per a contribuents del grup II de parentiu, sempre que la seva base imposable fos igual o inferior a 125.000 euros.

En suma, en qualsevol d'elles la càrrega tributària que hauria de suportar el fill del Sr. Rubio seria molt reduïda o nul·la, sempre que compleixi els requisits establerts en les mateixes. Això resulta especialment aplicable en el cas d'Andalusia, amb les reduccions en les quals s'exigeix no superar una base imposable i un patrimoni determinat, o a Galícia, per aplicar la deducció del 100% en el grup II. En la resta, les deduccions en quota operen pràcticament de forma automàtica sempre que el drethavent es trobi en el grup de parentiu corresponent, la qual cosa succeeix en el nostre cas en tractar-se d'un descendent, si bé, caldria considerar la seva edat al moment de la successió. Com pot observar-se, atès que les comunitats autònomes no poden eliminar l'ISD en ser un tribut de titularitat estatal però cedit a les mateixes, són diverses les que han optat per eliminar la càrrega tributària de l'impost a través de diferents mecanismes sobre els quals sí tenen competències normatives, com ara reduccions a la base imposable o bonificacions en quota.

PROCEDIMENT DE RESOLUCIÓ⁶

⁽⁶⁾1) Lectura tant de la Guia d'Estudi com del mòdul del material docent corresponents a la matèria i consulta de la normativa aplicable.

2) Lectura detallada de l'enunciat i de les qüestions que es plantegen.

3) Cerca de la normativa aplicable i d'altres recursos jurídics (jurisprudència o doctrina administrativa) en els principals vincles d'interès en matèria tributària o en bases de dades jurídiques.

4) Interpretació de la normativa aplicable.

5) Aplicació de la normativa i de la resta de recursos en matèria tributària, realitzant algun comentari personal sobre la matèria suscitada raonant-ho jurídicament.

2. Sistema tributari local

2.1. Activitat 3.2.1

ENUNCIAT

El Sr. Mateu és propietari d'un immoble urbà. L'immoble va tenir una base liquidable a efectes de l'IBI de 2013 de 36.000 euros. A finals d'aquell any, se li notifica al Sr. Mateu un valor cadastral revisat de 126.000 euros. Les ordenances fiscals de l'ajuntament estableixen el tipus màxim de gravamen previst en la Llei d'Hisendes Locals i l'incrementen en tots els punts percentuals previstos en la Llei en presentar-se totes les circumstàncies en el municipi (capital de província, servei de transport públic de superfície i prestació de més serveis d'aquells que obliga la llei). L'ordenança fiscal ha establert també una bonificació del 50% per a aquells contribuents que tinguin la condició de titulars de família nombrosa, condició que es presenta en el Sr. Mateu. Determineu la quota líquida que ha d'abonar el Sr. Mateu en concepte de l'IBI de 2014.

RECURSOS:

- Mòdul 3 dels Materials docents de Dret Financer i Tributari II.
- Guia d'Estudis 3 de Dret Financer i Tributari II.
- Normativa:
 - Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals.
- Vincles d'interès:
 - Agència Estatal d'Administració Tributària (www.aeat.es): Normativa, informació tributària, Contestacions a consultes tributàries i Resolucions del TEAC.
 - Tribunal Constitucional (www.tribunalconstitucional.es): Jurisprudència constitucional.
 - Consell General del Poder Judicial (www.poderjudicial.es): Jurisprudència del Tribunal Suprem i dels Tribunals Superiors de Justícia.

Podeu consultar a continuació la solució i el procediment de resolució de l'activitat.

Capacitat
d'anàlisi

Comunicació
escrita

Habilitats
bàsiques
d'informàtica
tributària

Cerca
d'informació

Resolució
de
problemes

Treball
autònom

SOLUCIÓ⁷

⁽⁷⁾L'impost sobre béns immobles (IBI) és un impost municipal, de caràcter obligatori per a tots els municipis (article 59 LHL), en el que el subjecte passiu (contribuent) és el titular del bé immoble (article 63 LHL). Per determinar la quota líquida hem d'efectuar les següents operacions.

En primer lloc, determinar la base imposable. D'acord amb l'article 65 de la LHL la base imposable està constituïda pel valor cadastral de l'immoble. En aquest cas, el valor cadastral que es notifica a finals d'any al contribuent és un valor cadastral revisat de 126.000 euros.

En segon lloc, si procedeix, s'ha de practicar en la base imposable la reducció prevista a l'article 67 LHL per obtenir la base liquidable. En el present supòsit, en produir-se un increment del valor cadastral és procedent aplicar la reducció citada. Sobre això hem de tenir en compte dues qüestions: a) la base de la reducció i b) el coeficient reductor.

La base de la reducció està constituïda per la diferència positiva entre el nou valor cadastral i la base liquidable de l'exercici anterior (article 68.4 LHL). L'operació seria la següent: 126.000 (nou valor) - 36.000 (base liquidable IBI 2013) = 90.000 euros. Quant al coeficient reductor, la llei estableix que tindrà un valor de 0,9 el primer any i anirà disminuint en 0,1 anualment fins a la seva desaparició (article 68.3 LHL). Això significa que l'increment de valor cadastral (90.000 euros) entraria efectivament en vigor per desenes parts a partir de 2014. La quantia de la reducció d'aquest primer any seria: (126.000 - 36.000) x 0,9 = 81.000. Aquesta quantitat redueix la base imposable (126.000 - 81.000) i dona com a resultat una base liquidable per a l'exercici 2014 de 45.000 euros.

En tercer lloc, hem d'aplicar sobre la base liquidable el tipus de gravamen per obtenir així la quota íntegra (article 71 LHL). En aquest cas, les ordenances fiscals han establert el tipus màxim previst en la llei, això és, 1,10% en tractar-se d'un bé immoble urbà (article 72.1 LHL). El supòsit també ens indica que l'ajuntament ha decidit incrementar aquest tipus de gravamen en tots els punts percentuals previstos en la llei en presentar-se les circumstàncies de l'article 71.3 LHL. L'increment del tipus de gravamen de l'1,10% en tots els punts percentuals previstos donaria lloc a un tipus de gravamen de l'1,3% (1,10 + 0,07 + 0,06). En conseqüència, la quota íntegra serà el resultat d'aplicar 1,3% (tipus de gravamen) sobre 45.000 euros (base liquidable) = 585 euros.

En quart lloc, haurem d'aplicar les bonificacions que siguin procedents. En aquest supòsit, l'ajuntament ha decidit fer ús de la bonificació per a famílies nombroses que li autoritza la llei, establint l'ordenança un import del 50% (article 74.4 LHL). Per obtenir la quota líquida hem de minorar la quota íntegra en l'import de les bonificacions (article 71.2 LHL). La quota líquida seria, per tant, el resultat de la següent operació: 585 (quota íntegra) - 292,5 (bonificació) = 292,5 euros.

PROCEDIMENT DE RESOLUCIÓ⁸

⁽⁸⁾1) Lectura tant de la Guia d'Estudi com del mòdul del material docent corresponents a la matèria i consulta de la normativa aplicable.

2) Lectura detallada del supòsit de fet: identificació dels fets, delimitació de les dates a efectes de determinar la meritació dels possibles impostos i determinació de les qüestions jurídiques que es plantejen.

3) Qualificació tributària dels fets.

4) Determinació de la normativa aplicable.

5) Cerca, en el seu cas, de jurisprudència i doctrina administrativa aplicables al supòsit de fet plantejat.

6) Aplicació de la normativa als fets per respondre a les qüestions jurídiques plantejades en l'enunciat.

2.2. Activitat 3.2.2

ENUNCIAT

La Sra. Rodríguez és propietària d'un pis amb un valor cadastral de 100.000 euros el 2014. Aquest valor cadastral és el resultat d'una revisió cadastral duta a terme durant l'any 2010, en el qual es va produir una modificació de valors cadastrals com a conseqüència d'un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general. Del total del valor cadastral, 60.000 euros corresponen al valor del terra i la resta a l'edificació. El pis va ser adquirit per la Sra. Rodríguez el juny de 2004 i l'abril de 2014 es procedeix a la venda del pis. Suposem que l'ordenança fiscal estableix per a aquest any una reducció del 40% sobre els nous valors cadastrals, un coeficient anual d'increment per a períodes de fins deu anys de 3,5 i un tipus únic de gravamen del 20%. Determineu la quota íntegra que ha d'abonar la Sra. Rodríguez per l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana.

RECURSOS:

- Mòdul 3 dels Materials docents de Dret Financer i Tributari II.
- Guia d'Estudis 3 de Dret Financer i Tributari II.
- Normativa:
 - Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals.
- Vincles d'interès:
 - Agència Estatal d'Administració Tributària (www.aeat.es): Normativa, informació tributària, Contestacions a consultes tributàries i Resolucions del TEAC.
 - Tribunal Constitucional (www.tribunalconstitucional.es): Jurisprudència constitucional.
 - Consell General del Poder Judicial (www.poderjudicial.es): Jurisprudència del Tribunal Suprem i dels Tribunals Superiors de Justícia.

Podeu consultar a continuació la solució i el procediment de resolució de l'activitat.

SOLUCIÓ⁹

Capacitat d'anàlisi

Comunicació escrita

Habilitats bàsiques d'informàtica tributària

Cerca d'informació

Resolució de problemes

Treball autònom

⁽⁹⁾L'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana (conegut com la plusvàlua) és un impost municipal de caràcter potestatiu (article 59.2 LHL). El contribuent, en el cas de transmissions oneroses, és el venedor o transmetent del terreny (article 106.1 b LHL). Per determinar la quota d'aquest impost, hem d'efectuar les següents operacions.

Abans que res, hem de tenir present que la base imposable està constituïda per l'increment de valor dels terrenys, posat de manifest en el moment de la meritació i experimentat al llarg d'un període màxim de vint anys (article 107.1 LHL).

En primer lloc, per determinar la base imposable caldrà calcular el valor del terreny en el moment de la meritació (en el present supòsit la meritació és la data de la transmissió - article 109.1 a LHL-). Amb caràcter general el valor del terreny serà el que tingui aquest a efectes de l'IBI, això és, el valor cadastral (article 107.2 a LHL). A més, en aquest cas, per calcular el valor del terreny és necessari tenir en compte que s'ha produït una modificació de valors cadastrals com a conseqüència d'un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general. Això significa que sobre el valor de terreny s'ha d'aplicar una reducció que estableixen els ajuntaments durant els cinc primers anys d'efectivitat dels nous valors. En el nostre cas, seria una reducció del 40% sobre el nou valor de 60.000 = 36.000 euros. Aquest serà el valor del terreny que hem de prendre en consideració.

En segon lloc, sobre el valor del terreny així considerat s'ha d'aplicar el percentatge anual que determini l'ajuntament dins dels límits i les regles previstes a l'article 107.4 LHL. En aquest cas, l'ajuntament ha establert el coeficient màxim que li permet la llei per a períodes de fins deu anys (3,5). Aquest coeficient l'hem de multiplicar pel nombre d'anys al llarg dels quals s'hagi posat de manifest l'increment de valor, considerant només els anys complets, és a dir, sense tenir en compte fraccions d'anys. En el nostre cas, l'immoble s'adquireix el juny de 2004 i es ven l'abril de 2014, per la qual cosa serien 9 anys complets. De manera que l'operació serien $9 \times 3,5 = 31,5\%$. Aquest seria el percentatge que hem d'aplicar sobre el valor del terreny abans calculat (36.000 euros). Així, obtenim una base imposable d'11.340 euros.

En tercer lloc, per calcular la quota íntegra hem d'aplicar sobre la base imposable el tipus de gravamen (article 108.2 LHL). Cada ajuntament pot fixar el seu propi tipus de gravamen sense que en cap cas superi el límit legal del 30% (article 108.1 LHL). Fent ús d'aquesta facultat, l'ajuntament del present cas ha establert un tipus de gravamen del 20%. La quota íntegra serà, per tant, $11.340 \times 0,2 = 2.268$ euros.

PROCEDIMENT DE RESOLUCIÓ¹⁰

⁽¹⁰⁾1) Lectura tant de la Guia d'Estudi com del mòdul del material docent corresponents a la matèria i consulta de la normativa aplicable.

2) Lectura detallada del supòsit de fet: identificació dels fets, delimitació de les dates a efectes de determinar la meritació dels possibles impostos i determinació de les qüestions jurídiques que es plantegen.

3) Qualificació tributària dels fets.

4) Determinació de la normativa aplicable.

5) Cerca, en el seu cas, de jurisprudència i doctrina administrativa aplicables al supòsit de fet plantejat.

6) Aplicació de la normativa als fets per respondre a les qüestions jurídiques plantejades en l'enunciat.

2.3. Activitat 3.2.3

ENUNCIAT

La Fundació Energia Sostenible va fer una obra en un solar de la seva propietat. Aquesta obra incloïa la implantació de panells d'energia solar degudament homologats per l'Administració. La Fundació va suportar les despeses que va comportar fer-los i va contractar l'empresa Cimientos, SA perquè executés la realització material de l'obra. El pressupost de l'obra visat pel Col·legi Oficial d'Arquitectes va pujar a 480.000 euros. L'ajuntament va concedir la preceptiva llicència, la taxa de la qual va ser de 2.000 euros, i va efectuar la liquidació provisional de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres el 2012. Dos anys després van finalitzar les obres amb un cost més elevat de l'inicialment previst (520.000 euros). Les ordenances fiscals vigents estableixen un tipus de gravamen de l'ICIO del 4%. També preveïen una bonificació del 50% per a les obres que incorporessin sistemes per a l'aprofitament tèrmic o elèctric de l'energia solar i s'establí que l'import satisfet per la taxa d'obres era deduïble de la quota bonificada de l'ICIO.

Amb les dades que es faciliten, determineu quin és el subjecte passiu de l'ICIO i efectueu la liquidació provisional i definitiva d'aquest impost.

RECURSOS:

- Mòdul 3 dels Materials docents de Dret Financer i Tributari II.
- Guia d'Estudis 3 de Dret Financer i Tributari II.
- Normativa:
 - Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals.
- Vincles d'interès:
 - Agència Estatal d'Administració Tributària (www.aeat.es): Normativa, informació tributària, Contestacions a consultes tributàries i Resolucions del TEAC.
 - Tribunal Constitucional (www.tribunalconstitucional.es): Jurisprudència constitucional.
 - Consell General del Poder Judicial (www.poderjudicial.es): Jurisprudència del Tribunal Suprem i dels Tribunals Superiors de Justícia.

Podeu consultar a continuació la solució i el procediment de resolució de l'activitat.

Capacitat d'anàlisi

Comunicació escrita

Habilitats bàsiques d'informàtica tributària

Cerca d'informació

Resolució de problemes

Treball autònom

SOLUCIÓ¹¹

⁽¹¹⁾L'impost sobre construccions, instal·lacions i obres és un tribut municipal de caràcter potestatiu la regulació del qual es troba en els articles 100 a 103 de la LHL.

Quant als subjectes passius, en aquest impost es distingeix entre el contribuïent i el substituït del contribuïent (art. 101). És contribuïent el propietari de l'obra, és a dir, qui suporti les despeses o el cost que comporti la seva realització. És substituït del contribuïent qui sol·liciti les llicències o faci les obres. Aquesta distinció és prevista per als casos en què l'obra la duu a terme materialment una empresa diferent de la que suporta les despeses de la seva realització. Com se sap, el substituït està obligat a complir totes les obligacions formals i materials i pot exigir al contribuïent l'import de la quota tributària satisfeta (art. 36.3 de la LGT i 101.2 de la LHL).

Per tant, en aquest cas tindrà la condició de contribuïent la Fundació Energia Sostenible i serà substituït del contribuïent l'empresa Cimientos, SA. Aquestes són les dues classes de subjectes passius que apareixen en el supòsit.

Quant a la liquidació provisional, hem de tenir en compte el règim que estableix l'impost a causa de la diferència que hi pot haver entre el cost inicial de les obres i el cost real. L'article 103.1 de la LHL estableix que quan s'iniciï l'obra es practicarà una liquidació provisional a compte sobre una base imposable que es pot determinar en funció de dos criteris (pressupost presentat pels interessats i visat pel col·legi oficial o segons els índexs o mòduls que prevegi l'ordenança). En aquest cas disposem del pressupost de l'obra visat pel Col·legi Oficial d'Arquitectes.

Tingueu en compte les competències normatives que en aquest punt tenen les entitats locals d'acord amb el que preveu la LHL. El tipus de gravamen és el fixat per cada ajuntament sense que pugui excedir el 4% (art. 102.3); en aquest cas, l'ajuntament ha optat per establir el màxim. Els ajuntaments poden establir una bonificació de fins al 95% per als sistemes d'aprofitament energètic (art. 103.2 b); en aquest cas, s'ha establert un 50% de bonificació. A més, poden establir que la taxa per la llicència urbanística sigui deduïble de la quota de l'ICIO (art. 103.3), i així s'ha establert en aquest cas.

Per tant, la liquidació provisional dona lloc a una quota de 19.200 euros (base imposable: 480.000 i tipus de gravamen: 4%). A aquesta quota s'ha d'aplicar la bonificació del 50% prevista per a les instal·lacions d'aprofitament tèrmic o elèctric ($19.200 - 9.600 = 9.600$). Finalment, sobre aquesta quota bonificada s'ha de deduir l'import de la taxa ($9.600 - 2.000 = 7.600$ euros). Aquesta és la quantitat que ha d'ingressar el substituït del contribuïent per la liquidació provisional.

Ara bé, a causa que el cost real de l'obra pot ser diferent una vegada que aquesta hagi conclòs, s'estableix que l'ajuntament pot modificar la base imposable anterior practicant la corresponent liquidació definitiva (art. 103.1 *in fine*). Si considerem que el cost real i efectiu de l'obra ha estat finalment de 520.000 euros, s'ha de modificar la base imposable i calcular el resultat de la liquidació definitiva.

Amb la nova base imposable, la quota és de 20.800 euros (base imposable: 520.000 i tipus de gravamen 4%). A aquesta quota s'ha d'aplicar la bonificació del 50% prevista per a les instal·lacions d'aprofitament tèrmic o elèctric ($20.800 - 10.400 = 10.400$). Sobre aquesta quota bonificada s'ha de deduir l'import de la taxa ($10.400 - 2.000 = 8.400$). Com que anteriorment s'havia satisfet en la liquidació provisional una quota inferior, correspon ingressar ara l'excés ($8.400 - 7.600 = 800$ euros). Aquesta és la quantitat que ha d'ingressar el substituït del contribuïent per la liquidació definitiva.

PROCEDIMENT DE RESOLUCIÓ¹²

⁽¹²⁾1) Lectura tant de la Guia d'Estudi com del mòdul del material docent corresponents a la matèria i consulta de la normativa aplicable.

2) Lectura detallada del supòsit de fet: identificació dels fets, delimitació de les dates a efectes de determinar la meritació dels possibles impostos i determinació de les qüestions jurídiques que es plantegen.

3) Qualificació tributària dels fets.

4) Determinació de la normativa aplicable.

- 5) Cerca, en el seu cas, de jurisprudència i doctrina administrativa aplicables al supòsit de fet plantejat.
- 6) Aplicació de la normativa als fets per respondre a les qüestions jurídiques plantejades en l'enunciat.